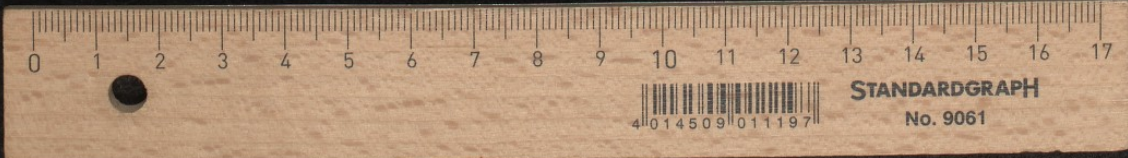

Wed hi stuen wilde ofte leuen
God die milde es en wiss
 en den dage doe hure wt
 onse dede bome en cruus
Ald die wold es int beghin
 als ten oelken meer no min
Ald sohoest hyst geles
Hier belaveue in die helege wet
Achet es die scoenste stede
Die es onse den hemel mede
Ende in lighe ende bi landen
Calre wansekingē gestanden
No so gevelt metter wild zee
At menoe gewone nēn mee
Noch ne sine ind stede
Eo geuande behenderbede
Her was wter manen hoge
Bedi bleest vand tonnen droge
Nepadit sette onse he god
Ale hout. her was sijn gebod
Acscone wal en van snake sachte
Mdat de mltre genoegen machte
Ende snake en op sien
Indie middewo van aldien
Sette hi d' d'ac leuende hout
At heeft die crachte en tzeuaut
Ide vruchte es li mach he geuen
Esonde en lange leuen
Somege boeke seggen meer
Achi mach leuen em in meer
Hi dien lome sette hi d' biven
Den boom die goet en get loert lūnen
Ie heeft bedi te name ontsaen
Mdat toe adam hadde meloan
Ane dat hi anaette tquade
Ilvanden goeden viel in die seade
Ere fonteyne die eer at her
Die dore dat paradys vliet
Eal den bome tseps genoech
En ald plachen ingevoech
Ie deelde hale in .iiij. manieren
In nam willie v. v. v. v.
Ison en ganges heet die ene
Ie loent in onse d'ne allone

Tighe die terre. en vates de vint
Iche vallen li in die eide
Li lopin hure verde
Nde springen wt ter and lras
Ie boeke belainen ona dat
God droech te mltre vand' erde
Dhine hadde gemaect vde
Iut paradys om dat hi woude
At hi d' in when soude
Niet d' pinen dor de noos
Genoechte hebben groot
En datten god soude wachten mede
En die man die helege stede
God verboet hem wildijc weten
Van alre vruchte saltu oen
Souder die es an desen boem
Es goets entes qets nem goen
Op wat dage so diue al es
Sprae god ic wille d'acut wets
Saltu d' d'ne lye welen
Doe seide god te hanc in desen
At die mltre welen moet
Allene: dan es niet goet
Gaken wi hem oec al openbaer
Helpe die hem gelijc li v. v. v. v.
En mettien dede sijn gebod
Selue die wel rike god
Allen voglen en dien dieren
Van lichte van lande van riuieren
En al dat men vint in die zee
M.ij. saken en nēnee
Dat hure nome soude daer
Ende hi weten soude vorwaer
Dat sijn gelijc na den lichame
Noch na die ziele mien quame
Dgaf hem god adam de ronge
Name nader ebegulcer tonge
Die eerst was van alre sprake
Doe dede god na deser sake
Enen slaep comen in adame
En hie dele d'ne slaeps name
Dwi gelanen d' hi inne
Eer sinen sabalen sinne
Die hemelsee vltcap v. v. v. v.
Vant d'ert dat hi bequam

License: cc-by-nc-sa – Gent, Bisschoppelijk Archief Gent, fragment nr. 21, fol. [1]v – Jacob van Maerlant, <i>Rijmbijbel</i> (https://fragmentarium.ms/view/page/F-04be/9729/70928)